

URANIA

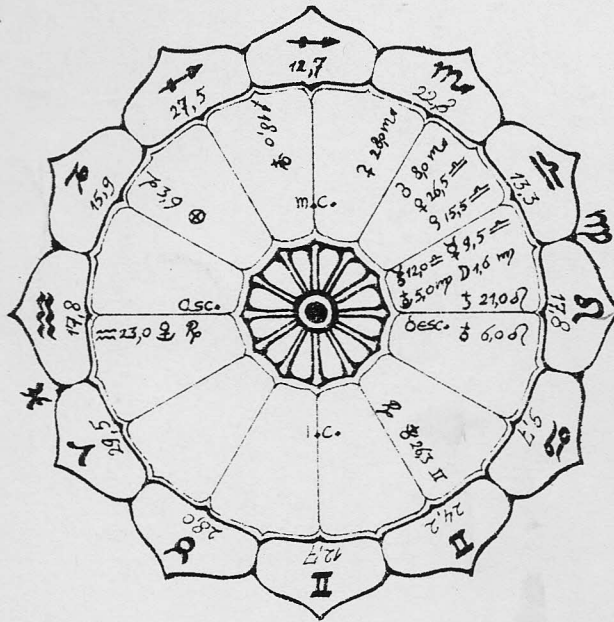
1979
sept.

1. W.P.A. systeem
(Cosman)

2. korte gang
uitleg.

3. Mary Thatcher
horoscoop

4. verhael: sollicitatie.

herfst 1979

OFFICIEEL ORGaan VAN DE STICHTING
..WERKTEMEENSCHAP VAN ASTROLOGEN..

Lezing over het WvA-systeem en enkele achtergronden, gehouden in
London op 5 mei 1979 door H. Cosman.

Dames en Heren, Vrienden-astrologen,

Om te beginnen wil ik Uw "Lodge" danken voor de gelegenheid, ons heden gegeven om U iets te vertellen over de methode van werken, zoals die bij ons in Nederland wordt toegepast in de Werkgemeenschap van Astrologen, onze WvA.

Daarbij moet me het volgende van het hart.

Mijn collega's en ik staan hier voor de taak om een in de wereld uniek systeem van astrologie-beoefening te demonstreren, zowel in astro-technisch als in verklarend (duidend) aanzicht.

Intoto is het een zgn. gesloten systeem, dat ik in zijn grote lijnen later hoop uit te werken.

Het berust op de toepassing van cosmische wetmatigheden en speciaal op de relatie en inter-actie die bestaat tussen een Object en een Subject. Of om het in meer theosofische termen te zeggen, de relatie tussen het "Veld" en de "Kenner van het veld".

Ik zal nu een schets op het bord zetten, waaraan ik een en ander zal trachten duidelijk te maken. Daarbij wil ik opmerken, dat in overeenstemming met de grote grondwet in de Cosmos, nl. de Wet van Analogie, U de uitwerking in cosmisches verband kunt vinden in de Inleiding tot De Geheime Leer van Mevr. Blavatsky waar zij enkele oer-symbolen beschrijft, die een voorstelling geven van de schepping en openbaring van een cosmos en de achtereen volgende fasen ervan.

Ik wil dit nu transponeren naar het menselijk gebeuren, speciaal gezien in astrologische zin.

In bijgaande schets ziet U een normale sfeer getekend, als omgrenzing van de twee vlakken welke plaatsbepaling op aarde mogelijk maken, t.w. horizon en meridiaanvlak, loodrecht op elkaar staande.

Als snijvlak en loodrecht staande op de beide grondvlakken is eveneens getekend, het vlak van de prime-vertikaal, het PV-vlak.

Het snijdt het meridiaanvlak in de punten Zenith en Nadir en het horizonvlak in oostpunt en westpunt.

Elk der drie vlakken, getekend als grootcirkels, bevat twee assen en wel als volgt:

het meridiaanvlak bevat de assen: noordpunt/zuidpunt en Zenith/Nadir;

het horizonvlak " " " : noordpunt/zuidpunt en oostpunt/westpunt;

het PV-vlak " " " : oostpunt/westpunt en Zenith/Nadir.

Doch in feite bestaan er slechts drie assen, die ieder gezien kunnen worden als poolas t.o.v. één der drie hoofdvlakken en dus er loodrecht op staande. Welke betekenis dienen we nu te hechten aan die drie hoofdvlakken.

Het horizonvlak is een aards vlak en staat voor Stof.

Het meridiaanvlak is een hemelvlak en staat voor Geest (dit vooral omdat het meridiaanvlak de poolas van aarde en hemelsfeer bevat, die staat voor het centrale principe).

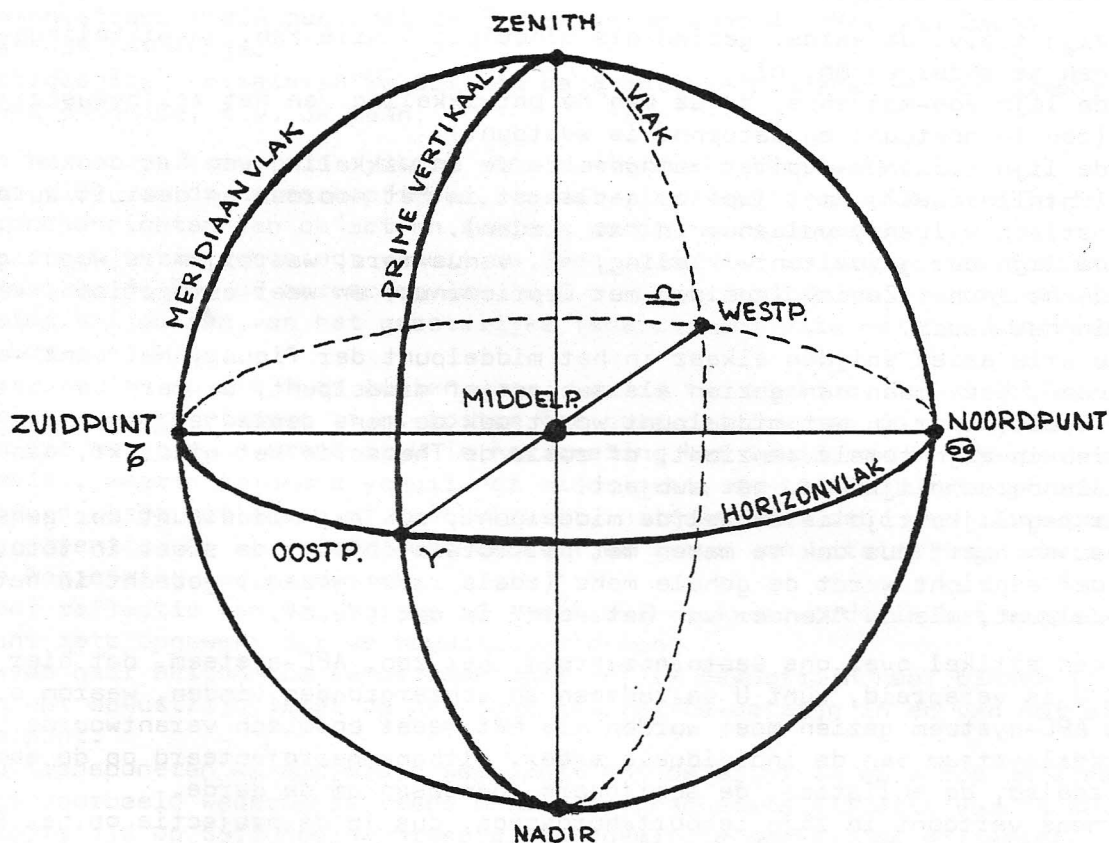
Het PV-vlak nu is het vlak dat loodrecht staat op geest en stof, en tevens fungeert als projectiescherm en vlak van de horoscoopfiguur.

De benodigde projecties worden verricht door middel van zgn. positiecirkels, gaande door noord- en zuidpunt.

Maar het PV-vlak snijdt het horizonvlak ook volgens de as oostpunt/westpunt en dat zijn juist de punten waardoor overal ter wereld de hemelequator (niet getekend) verloopt.

Daar de HEQ de tijdcirkel voor de gehele aarde voorstelt, betekent het, dat door gebruik te maken van projecties op het PV-vlak, dit PV-vlak staat voor de tijdelijke, aardse manifestatie van bijv. een mens, die op deze wijze dan deel heeft aan de geest, zowel als aan de stof.

Wij noemen deze tijdelijke, aardse manifestatie de totale persoonlijke manifestatie van een mens die op aarde geboren wordt. Dit in volkomen analogie met de openbaring van een cosmos, waarin ook het vlak staande loodrecht op de principes van geest en stof, de manifeste openbaring voorstelt.

De gehele getekende sfeer geeft een beeld van de grondconstructie van de horoscoop.

Daarin spelen zowel de gebieden als de planeten een rol.

Voorlopig laten we de constructie der zgn. astrologische lengte van planeten, die wij toepassen nog even rusten tot straks.

In theosofische terminologie correleren wij het meridiaanvlak met het hoger-mentale gebied, meer speciaal met het 4e ondergebied ervan.

We noemen dit het geestelijk vlak, of in het bijzonder het vlak van de zon in zijn culminaties.

Het horizonvlak wordt gekoppeld met het fysieke samen met het etherische gebied, dus met het aardse. Qua astrologie is het tevens het vlak van de ascendant, het lichamelijke in toto.

Dan wordt op gelijke wijze het PV-vlak gezien als gecorreleerd met de combinatie der gebieden van lager-mentaal en astraal, of astrologisch, de maan.

Als we de sfeer tekenen in het platte vlak ontstaat het symbool van het Pars Fortunae, waarvan de plaats ook wordt bepaald door de combinatie van zon, maan en ascendant.

Als we nu onze aandacht weer richten op de reeds eerder genoemde drie poolassen der drie hoofdvlakken, dan kunnen de zes polen gecorreleerd worden met de zes antieke planeten. We herinneren er daarbij aan, dat bij een sterretijd van 18 uur, overal ter wereld het punt 0 graden Aries valt in het oostpunt en 0 graden Libra in het westpunt, terwijl in boven- en ondermeridiaan resp. vallen de punten 0 graden Cancer en Capricornus.

Deze laatste twee punten vallen slechts samen met noordpunt en zuidpunt, weer bij een sterretijd van 18 uur, maar dan alleen maar op een geografische breedte van $66^{\circ}5$.

Dan vallen dus de hoofdtekens samen met de 4 horizonpunten, de hoofdtekens waarin de zon en de drie instinctieve krachten, saturnus, jupiter en mars' in verheffing staan.

Er zijn t.o.v. de aarde, gezien als middelpunt, drie zgn. ontwikkelingslijnen te onderkennen, nl.

- 1) de lijn zon-saturnus, de as van de ontwikkeling van het zelfbewustzijn (zon in oostpunt en saturnus is westpunt).
- 2) de lijn vulcanus-jupiter, aangevende de ontwikkeling van het denken (intellectueel), met jupiter geplaatst in het noorden en daaruit automatisch volgend, vulcanus in het zuiden).
- 3) de lijn der gevoelsontwikkeling, nl. venus-mars, waarbij mars wordt gedacht in het Zenith (analoog met Capricornus) en weer automatisch, venus in het Nadir.

Alle drie assen snijden elkaar in het middelpunt der figuur, het punt van de maan, deze maan dan gezien als subjectief middelpunt, de kern van het zieleveld. Daar in dat middelpunt wordt ook de mens geplaatst, maar dan gezien in zijn totale aanzicht, of zoals de Theosofie het uitdrukt, als totale persoonlijkheid, het subject.

Maar tegelijkertijd is datzelfde middelpunt, ook het middelpunt der gehele sfeer en heeft dus ook te maken met het totale object, de sfeer in toto. In dat aanzicht wordt de gehele mens (zoals reeds gezegd) gedacht in het middelpunt, als de "Kenner van het veld" in dat "Veld".

In een artikel over ons sectorensysteem, het zgn. APC-systeem, dat hier bij U is verspreid, kunt U de redenen en achtergronden vinden, waarom o.i. dit APC-systeem gezien moet worden als het meest cosmissch verantwoorde verdeelsysteem van de individuele sfeer, althans geprojecteerd op de aardse zodiac, de ecliptica, de schijnbare zonnebaan om de aarde.

De mens vertoont in zijn geboortehoroscoop, dus in de projectie op het PV-vlak een tijdelijke manifestatie op aarde en van zijn individuele plaatsing en verhouding tot geest en stof.

Om het eens populair te zeggen: de projectie op het PV-vlak geeft aan de psyche of het zieleveld van een mens; het is een tweedimensionale doorsnede van een driedimensionale sfeer. Die projectie geeft als horoscoop-tekening weer de individuele verhouding van geest en stof voor een bepaald mens in diens tijdelijk-aardse manifestatie (=geboorte). En in het middelpunt vallen samen het object (de bol) en het subject (het PV-vlak).

En daaruit volgt weer,

- 1) dat de mens deelt, resp. in het bezit is van een object en een subject, die t.o.v. elkaar een zekere wisselwerking of interactie vertonen;
- 2) de werking van het object is centripetaal, dus naar binnen toe, de werking van het subject is centrifugaal, dus naar buiten toe.

De wetten van object en subject volgen uit hun intrinsieke structuur en wel als volgt.

Het object, de ruimte, begrensd door het boloppervlak is door middel van de drie hoofdvlakken gecoördineerd. Maar het object is tegelijk met elk van die drie hoofdvlakken verbonden door de vier hoekpunten van een kruis, in totaal zijn er dus 3 maal 4 raakpunten met het boloppervlak. We noemen dit in zijn verdere en nadere uitwerking de twaalfvoudige wetmatigheid van het object, kortweg gezegd "Wet van Twaalf".

In de astrologische praktijk correleren we deze Wet van Twaalf met de twaalf tekens van de aardse zodiac, de ecliptica.

Deze correlatie komt tot stand als we in gedachten houden het reeds eerder aangehaalde beeld van een sterretijd ad 18 uur op een noorderbreedte van $66^{\circ}5$, als nl. ecliptica en horizon samenvallen en de begin-graad der

hoofdtokens samenvalt met resp. noord-, zuid-, oost- en westpunt. De 12 tokens beslaan ieder dan precies 30° zowel van horizon als van ecliptica, d.w.z. een verdeling in twaalf gelijk-grote stukken, d.w.z. de twaalf tokens.

Het subject werkt zoals gezegd vanuit het middelpunt naar de omtrek, het object, toe door middel van 6 stralen. In dit verband gezien, wordt dit samenvattend middelpunt met de 6 stralen genoemd de "Wet van Zeven", of wet van het subject.

Astrologisch correleren we dit met de 6 antieke planeten én hun samenvattend principe, t.w. de maan.

De horoscoopfiguur als symbool voor individuele manifestatie.

Het vlak van de horoscoopfiguur, is dat vlak waarop de mens in zijn twee grondaanzichten van object en subject wordt geprojecteerd.

Deze projectie geschiedt vanuit de twee polen van de poolas die loodrecht staat op de PV- of horoscoopvlak, d.w.z. de as noordpunt - zuidpunt, de beide snijpunten van het geestelijke (=meridiaan) vlak met het stoffelijke (=horizon) vlak.

Wat stellen nu die twee punten voor, wat is hun werking, hun functie, uit welke bronnen stammen zijn, kortom hoe gaat dat precies in zijn werk?

Om dit na te gaan breng ik U in herinnering het beeld van een geopenbaard heelal, waarin stromend vanuit het middelpunt, de totale ruimte gevoed en gevuld wordt met leven of levenskracht, uitgestraald door dat middelpunt. De potentie van het middelpunt bepaalt de grens van uitstraling, d.w.z. de begrenzing aan de omtrek.

Door reflectie van van buiten af komende indrukken wordt in het middelpunt iets opgewekt dat we bewustzijn noemen.

Leven naar buiten toe veroorzaakt per reflex bewustzijn naar binnen toe. En dat bewustzijn leidt op den duur tot zelfbewustzijn in en van het middelpunt.

Nu transponeren we dit beeld wat lager tot de situatie op aarde en kiezen als voorbeeld wederom de reeds meermalen geschetste situatie van 18 uur sterretijd op $66^{\circ}5$ noorderbreedte. De cosmische poolas, de ecliptica-poolas valt dan samen met de as Zenith/Nadir.

In de punten noordpunt/zuidpunt op de horizon vallen dan samen geest/stof én de punten 0° Cancer en Capricornus, waardoor het cosmische bewustzijn kan aangrijpen op de tijd-ruimtelijke openbaring, manifestatie, of hoe U het ook noemen wilt.

En in het geval van een mens, dus nog een stapje lager, deelt deze mens via noord- en zuidpunt in het ter beschikking staande aardse bewustzijn en levenskracht.

En de projecties vanuit noord- en zuidpunt geven dus in combinatie van het reeds gestelde, op het PV-vlak het aanzien weer van een meer of minder bewust-levende tijd-ruimtelijke, aardse manifestatie van een mens.

Ik ben U nog een uitleg schuldig over het woord "bewust-levend", zojuist genoemd.

Bij 18 uur sterretijd kan gesteld worden dat overal ter wereld de mens wordt "aangesloten" op zijn bewustzijnsreservoir. Maar ook bij 6 uur sterretijd vindt iets plaats, nl. een totale omkeer van het beeld bij 18 uur sterretijd en 0° Aries in het oostpunt.

Bij 6 uur sterretijd verschijnt 0° Aries nl. in het westpunt.

Dit is het moment waarop de levensstroom naar buiten stroomt, als reflex op het bewustzijn.

Kort samengevat:

Noordpunt en Zuidpunt op de horizon zijn de polen van waaruit "bewust-leven" tot realisatie of manifestatie komt. En die manifestatie wordt gerealiseerd op en in het PV-vlak (horoscoopfiguur) door middel van zgn. positiecircels stammend uit noord-/zuidpunt en loodrecht staande op het PV-vlak.

De horoscopische opbouw nader bezien.

- a) De natuurlijke constructie der sectoren volgens het APC-systeem, voorstellende het object;
- b) De astrologische lengteplaatsen van de planeten, tesamen vormende het subject.

ad a).

Het principe van het APC-systeem mét de achtergronden ervan zijn uitvoerig uiteengezet in een brochure, die U ter kennismaking ontving. Ik zal daarop dus niet nader ingaan, ook niet op de astro-technische of bereken-zijde. Wel kan gezegd worden dat het APC-systeem een zuivere analogie is van de objectieve wet van twaalf, maar dan in individueel aanzicht.

In plaats van de drie-deling per kwadrant van de HEQ zoals bij Regio-montanus, wordt nu de individuele tijdboog benut, t.w. de ascendant-parallelcirkel (de APC).

In tegenstelling met bijv. het Placidussysteem is het APC-systeem ook te gebruiken op hoge breedten. De berekeningswijze verloopt dan iets anders, maar daarop kan ik nu niet nader ingaan.

Op zin, betekenis en praktische toepassing betreffende het object kom ik nader terug.

ad b).

Dan wil ik het nu hebben over de wijze waarop in de WVA, de planeten eclipticaal geplaatst worden in de horoscoopfiguur.

Daartoe gebruiken wij positiecirkels (=halve grootcirkels), gaande door noordpunt/zuidpunt van de horizon en door het planeetlichaam aan de hemelsfeer.

Waar de positiecirkel door een planeetlichaam de ecliptica snijdt, dat snijpunt noemen wij de astrologische lengteplaats van die planeet. Deze astrologische lengte kan afwijken van de uit de efemeride berekende lengte van een planeet; deze afwijking is het gevolg van enkele factoren, t.w.:

- 1) de plaats van de planeet aan de sfeer in relatie tot horizon- en meridiaanvlak;
- 2) de astronomische breedte der planeet;
- 3) de geografische breedte der horizon;
- 4) de declinatie van de ascendant.

De gedachtengang die achter deze constructie ligt, is in feite weer de grondwet der analogie en wel die met de bepaling van de ascendant. Deze is immers als meest oostelijk snijpunt van horizon (óók een positiecirkel!) en ecliptica.

De in efemeriden opgegeven lengte- en breedtestanden gelden voor de gehele aarde op een gegeven moment in MGT.

De astrologische lengtestanden zijn de individuele lengtestanden, afgeleid uit de efemerisstanden en slechts geldend voor de betreffenden horoscoop. Bovendien vervalt door deze constructie o.a. de moeilijkheid van de plaatsbepaling in sector van planeten staande dicht bij de horizon.

Daarbij kan zich bijv. het geval voordoen dat de efemerisstand valt in sector 12, d.w.z. boven de horizon, terwijl in werkelijkheid de planeet zich bevindt onder diezelfde horizon, of vice versa.

Hetzelfde geldt uiteraard ook voor een planeetplaats vóór of ná een sectorgrens.

Transigeren, door bijv. de redenering achteraf dat de stand vlakbij een sectorgrens ook invloed uitoefent op de volgende of vorige sector, is niet meer nodig. Deze onzekerheid vervalt bij toepassing van de astrologische lengteplaatsen.

Het resultaat van de astrologische lengteplaatsbepaling kán consequenties hebben t.a.v. de gemaakte aspecten.

In de loop der tijden hebben wij de berekeningen der astrologische lengteplaatsen sterk vereenvoudigd door toepassing van nieuwe formules en/of het gebruik van speciale tabellen.

Een en ander staat vermeld in een tweede door ons meegebrachte brochure. Tenslotte wat dit betreft nog het volgende.

De door ons geschetste wijze van horoscoopopzet verschaft een zgn. statisch totaalbeeld van een geborene, met alle mogelijkheden, karakteristieken, kansen, enz. enz. in zijn leven.

Voor de ontwikkeling (of ontrolling) in de "tijd", dus voor het vooruitbekijken van iemands "loopbaan" in buiten- en binnenwereld, maken ook wij gebruik van progressieve horoscopie.

Daarbij noem ik U de bekende twee wijzen van directieberekening t.w.:

- a) de primaire directies of objectieve directies;
- b) de secundaire directies, de psychische instelling/uitwerking betreffend; dit zijn dan de subjectieve directies.

ad a)

De reeds meermalen genoemde positiecirkels der planeten dienen ons om door snijding met de APC punten op te leveren, waarvan de waarden kunnen worden uitgedrukt in zgn. individuele klimming.

Deze verhoudt zich tot de bekende schuine klimming op ongeveer dezelfde wijze als de astrologische lengteplaatsen zich verhouden tot de efemeris-lengtestanden.

We zouden dit in zijn geheel kunnen noemen: de horoscoop in kinetisch of dynamisch aanzicht.

Het grondprincipe van het duidingssysteem der WvA.

De wet van analogie wordt ook hier weer toegepast en berust héél hoog gezien op de 3-voudige werking van de Logos (de drie Logoï), doch is gemakkelijker te begrijpen aan de hand van het volgende beeld.

Stel U voor een levende of met leven gevulde bol of geprojecteerd een cirkel waarbij het middelpunt de bron van dat leven voorstelt.

In dat middelpunt is de kracht (of leven) in aanleg (of potentie) aanwezig, of nog anders gezegd als "vermogen".

Dat vermogen is er de oorzaak van dat de kracht via de straalsgewijze uitwaaiëring uit het middelpunt de gehele inhoud van de bol of cirkel wezenlijk vult, om tenslotte aan de omtrek te komen tot actie of werkzaamheid.

Het geheel heeft dus een 3-voudig aanzicht en wel als volgt:

- aanleg/potentialiteit/vermogen = middelpuntsaspect of "wil" (1)
- wezen/idealiteit/kracht = straalsaspect of "wijsheid" (2)
- werkelijkheid/realiteit/arbeid = omtreksaspect of "werkzaamheid" (3)

Deze drieslag vindt zijn astrologische neerslag in:

- het object aangevende iemands "aanleg";
- het subject aangevende iemands "wezen" (o.a. karakter, zijn krachten);

de relatie tussen beiden aangevende iemands "werkelijke leven".

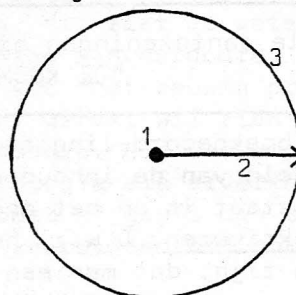
Het object verschaft ons iemands individuele aanleg en dat chapitre zal in een volgende voordracht worden uitgewerkt door de heer Bankert.

De opbouw en het wezen van het subject, dus in toto de iemand ter beschikking staande planeetkrachten in hun onderlinge verband, zal onderwerp zijn van de voordracht van de heer ten Siethoff.

Mij gaat het hier in algemene zin om die relatie tussen object en subject. De structuren van en in resp. object en subject kunnen in waarden worden uitgedrukt, eventueel volgens een bepaald punten-systeem.

In theorie zijn, gezien in deze context, 3 typen van mensen mogelijk, t.w.

- 1) met het object structureel sterker dan het subject;
- 2) met het object structureel zwakker dan het subject;

3) met nagenoeg gelijk sterk object en subject.

Type 1): moet trachten zijn subject, zijn "ik" te laten uit- resp. vol-
groeien in min of meer gegeven omstandigheden;

Type 2): moet trachten zijn stempel te drukken op de omstandigheden, deze
naar zijn inzicht moeten vormen;

Type 3): zal in zijn leven perioden kennen, waarin hetzij Type 1, hetzij
Type 2 tijdelijk de hoofdrol zal spelen. Vaak ook zal een keuze
moeten worden gemaakt voor welk type hij/zij op een bepaald mo-
ment (of periode) kiest.

Vaak vindt men bij Type 3 als ascendant het teken Libra dat even-
eens o.m. keuzebepaling aangeeft.

Voorlopig wil ik het hierbij laten. In de loop van dit congres zullen wij
stellig nog gelegenheid hebben om een en ander nader uit te werken en
practisch toe te passen.

Wel is het nog belangrijk om op te merken, dat in dit duidingssysteem het
individuele aanlegpatroon niet kan worden gemist. Immers daarzonder d.w.z.
met uitsluitend een duiding van een horoscoop te laten berusten op sub-
jectieve gegevens bijv. de planeten en hun onderlinge aspecten, bestaat
het risico van foutieve horoscoopduiding.

Mijn opzet en bedoeling waren U in een betrekkelijk kort exposé een over-
zicht te geven van wat wij in Holland noemen "het totale APC-systeem".
Het is een zgn. gesloten systeem waarvan alle onderdelen logisch en ver-
antwoord samenhangen, zowel in statisch-horoscopisch als in dynamisch-
horoscopisch aanzicht.

Het theoretische nadeel ervan is dat het "een systeem" is, maar aan de
andere kant kan gezegd worden, dat het tenminste een totaal systeem is. En
dat kan van vele andere duidingsmethoden bij enig dieper onderzoek nauwe-
lijks worden gezegd.

De kennis van dit systeem, de theorie, is overdraagbaar en dus aan anderen
te leren.

Daarnaast dient de astroloog natuurlijk een aanwezige of in hem gegroeide
intuïtieve blik te bezitten, een inzicht waardoor "de lijnen van het sys-
teem" op zinvolle wijze kunnen worden ingevuld en belevendigd.

Dat inzicht, die wijsheid is een kwestie van innerlijke groei en ontplooi-
ing in en van de astroloog. Grondvoorwaarde daartoe is o.m. het vrije
identificatievermogen van de astroloog. Hoe hij/zij dat kan ontwikkelen,
valt buiten het bestek van deze voordracht.

* * *

Enkele aantekeningen bij het pas in het Nederlands verschenen boek
"DE KOSMOS IN ONS" van Thomas Ring.

Om een boekbeoordeling te kunnen geven die de onbevangen lezer een betrouw-
baar beeld van de inhoud geeft, moet men zich er rekenschap van geven, of
men in staat is om het onderwerp van het betreffende boek zoveel mogelijk
te objektiveren. D.w.z. het gezichtsveld over de onderhavige materie moet
zó ruim zijn, dat men een bepaalde visie in het totale verband weet te
plaatsen, en daaraan objektief weet af te meten, zonder een eventueel eigen
standpunt te laten prevaleren. Met andere woorden, de criticus moet terzake
kundig beoordelen, en onpartijdig zijn.

Nu wil het dat de huidige stand van zaken binnen de astrologiebeoefening
zodanig is, dat er van enige objektivering feitelijk nog een sprake is. De
astroloog gaat doorgaans nog zó subjektief met zijn materiaal om, en men
is het onderling nog zó weinig eens, dat men gerust van een chaos zou mogen